

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த மஹாசூத்ரவே நம:

ஸ்ரீமந்திகமாத் மஹாதேசிகனருவிச் செய்த
தீபப்ரகாச ஸ்தோத்ரம்

ச ர ணு க தி தி பி க ர .

ஸ்ரீ க்ஷத்ரீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியாரியற்றிய
சரணுகதி ஸாரதீபிகா என்னும் வியாக்கியானத்தோடு கூடியது.

அவதாரிகை.

விளக்கொளி பெம்பெருமானென்று தென்பொழியிலும் தீபப்ரகாசனென்று கூட
மொழியிலும் வழங்கு பெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யதேசம் திருத்தண்கா
வென்றுப் பாரித்தி பெற்றிருக்கும். “என்னை பாருடை வீசனை பெம்பிரான் தன்னை யாம்
சென்று காண்டும் தண்காவினே” என்று பெரிய திருமொழியிலும், “விளக்கொளியை
மாதகத்தைத் திருத்தண்காலின்” என்று திருமொழிந்தாண்டகத்திலும் திருமங்கையாழ்வாசர்
மங்களாசாஸனம் செப்பப்பெற்ற திவ்யதேசமிது. இத்தலத்தின் பரிஸரத்திலேயே ஆசிரியர்
நாமும் அவதரித்தருளினர். இத்தலத் தெம்பெருமானைத் துதிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றின
வாசிரியர் இந்த ஸ்துதிக்கு சரணுகதி தீபிகையென்ற திருநாமமிட்டருளினர். சரணுகதி
தீபிகையாசத்த கத்துவங்களை இதில் வெளியிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்றியே இந்தத் திருநாம
மிட்டருளினர். சரணுகதிக்கு இன்னார் அதிகாரியென்பது, சரணுகதியின் ஸ்வரூபம்
இத்தலகத் தென்பது, சரணுகதர்களின் மேன்மையிருக்கும்படி முதலான பல விஷயங்கள்
களிய முறையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பது இதுதன்னிலையாம். ந்யாஸ தசகம், ந்யாஸ
தலகம், ந்யாஸ விமசதி என்னும் கார்த்தவிகளோ டொக்கப் பரிகணநீயமானது இது.

சாஸ்தார்த்தங்களை ஸ்தோதரத்திலே யேறிட்டு அருளிச்செய்யும் வழியை முதன்
முதலாக ஆனவந்தார் காட்டியருளினார். ஸ்தோதராத்ரத்திற்கு அவதரித்திருக்கிற தலையிலைக்
கொண்டு அதனை யுணர்வாம்; “ஸ்வாடியந்திலா ஸர்வேஷாம் தாய்யந்தார்த்தம் ஸுதூர்க்
ரவாம். ஸ்தோதரயாமாஸ யோகந்தா:” என்றிறே அந்தத் தனியனிருப்பது. அவ்வண்ண
மாகவே இந்த ஸ்துதிக்கும் ஒரு தனியன் அவதரித்திருக்க வேண்டும். அக்குறைதீர இந்த
ஸ்துதியின் முதல் ச்லோகமே நன்கு அமைந்ததாயிற்று.

* शरणगतिदीपिका *

पद्यापतेः स्तुतिपदेन विपच्यमानं पश्यन्तिवह प्रपदनप्रवणा महान्तः ।

महाक्यसंवलितमप्यजहत्स्वभावं मान्यं यतीश्वरमहानससंप्रदायम् ॥

?

பத்யாபதே: ஸ்துதிபதேஃ விபச்சமாநம் பச்யந்திவஹ ப்ரபதநப்ரவணா மஹாந்த:

மத்யக்யஸ்வலிதமப்யஜஹத்ஸ்வபாவம் மாந்யம் யதீஸ்வரமஹாநஸஸம்ப்ரதாயம்.

(2)

பத்மாபதி: ஸ்ரீராமாநுஜன் பதேசம் விபத்தி } தியபதியின் ஸ்தோத்ர ரூபேண பரிசுரிப்பவன், என் மாக்கோடு
மாதம் மந்திரம் எம்மெனியாதி அது } சென்றிருந்தும் தவ்ளம் குஞ்சுததாயம் மந்திரம் மந்திரம் அநிலாநீர்
ஹத் ஸ்வபாவம் மாத்யம் பதேசம் } மடைப்பன்னி ஸம்பந்தாயததை தீப்து பதேசம் மந்திரம்
மந்திரம் ஸம்பந்தாயம் இது பதேசம் } என் அதுபவிக்கட்டும்.

“எதிவராநார் மடைப்பன்னிவந்த மணமெய்கள் வார்த்தையின் மன்னியதே” என்றும்
“இது யதிராஜமதாராநக பரிமாண பரிவாற்ற வானிதாம் பிபத” என்ற மந்திரம் செய்பவர்
ஆசிரியர். எம்பெருமானார் பத்தனிலே பழுக்கக் கேட்ட கிடாம்பியைக்கொண்டு சூலமாகக்
கிடாம்பி யப்புள்ளரானவன் வந்து தேங்கின ஸதஸம்பந்தாயத்தத விசேஷங்கள் இந்த
சாணுகதி தீபிகையென்னும் ஸ்ரீராம தூல் வழிபாக வெண்குண்டைபாடி என்ற
விவகரித்து “யதிரவா மதாராநக ஸம்பந்தாயம் இது பதேசம்” என்றமந்திரம் செய்தா
ராயிற்று. யதிரவா மதாராநக ஸம்பந்தாயார்த்தம் அநேக விஷயங்களாக இருந்தாலும்
பிரக்ருதம் வெளிவருவது சாணுகதி விஷயமென்று தெரிவிக்கவேண்டி “பிரபதா ப்ரவாண
மதாராநக: பதேசம்” என்றார். “எம்பெருமானுக்கு இது சொரு ஸ்தோத்ர தூல்” என்று
ஸாமாந்யமாக நினைக்கலாப்படி யிருந்தாலும், இது மற்ற ஸ்தோத்ரங்களைப் போன்றதன்
நென்றுச் சாணுகதி விசேஷார்த்தமே ஸ்ரீராம வடி வெடுத்ததென்றும் முதல் பாதத்திலுள்
வ்யஞ்சிதமாயிற்று. முன்னுலது பாதத்தில் ஸ்வரூப ப்ரபந்தமான வாக்யபாதுளந்தான
முறைந்திருக்கும். சிறந்த அர்த்த விசேஷமானது நீசனென் கிறதென்பதும்மீளென
என்னுடைய வாக்கோடே கவசியிருந்தாலும் கெடுதலொன்று படைத்ததிக்கே பென்னக,
ப்ரமாணிகதவமும் ப்ரபந்தா ப்ரபந்தாயதவருமாத வாக்யம் குஞ்சுததாயம் மந்திரம்
ஸ்வபாவம் என்பதனு லுருவிச் செய்தபடி. (1)

नित्यं श्रिया वसुधया च निषेव्यमाणं निर्व्याघनिर्मदयामरितं विभाति ।

वेदान्तवेद्यमिह वेगवतीसमीपे दीपप्रकाश इति देवतमद्वितीयम् ॥

2

நித்யம் ச்ரியா வஸுதயா ச நிஷேவ்யமாணம் நிர்வ்யாநிர்மதயாமரிதம் விபாதி,
வேதாந்த வேத்யமிஹ வேகவதீஸமீபே தீபப்ரகாஸ இதி தேவதமத்விதீயம்.

ச்ரியா வஸுதயா ச நித்யம் நிஷேவ்ய } தருவதாய்விதம் ஸ்தோத்ரம் கடிபிருக்கப் பெற்றதும் கிருபாதிச
மாணம் கவ்யாக் கிருபா தயாபதி } வாக்யம் தயாபதிவரும் மறை முடிக்கலா வதியத் தக்கதும் விளக்
வேதாந்த வேத்யம் தீபப்ரகாஸ இதி } கொடுவதே தருவத கொண்டு இணையதது மானவொரு தெய்வம்
அத்விதீயம் கதவதம் இது வேகவதீ } தீப்து வேகவதீ விபத்தின் விளக்கம் யின்றது.

வந்து தீர்த்தசரூபமான மக்கள் சாணமிது.

* திருமடத்தை மண்டபத்தை இருபாலும் திரும்புப்படியை முதற் பாதத்தாலே யருளிச்
செய்தார். அவதாரம் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே ஸமஸாரம் கீழங்கெடுத்தா லல்லது
பேரெனென்றிருப்பதற்கு அது அளவு கடந்த எருணையே யாதலால் அக்கருணையுடைமை
சொல்லுகிறது திரண்டாமடி. எல்லார்க்கும் கட்டுண்ணாஸ் காணலா யிருக்கச் செய்தேயும்
வேதாந்த வேத்யம் என்றது—ஊனக் கண்ணுக்கு நிலமல்லாத அம்சங்களைல்லாம் * சாஸ்தா
யோகித்வாதி காணத்தின்படியே வேதாந்தங்களைக் கொண்டு அறியலா யிருக்கு மென்கைக்
காக. வேதாந்த ப்ரஸாதாவம் செய்தவாறே வேதாந்தத்தில் ஒரு சிறந்த பதம் தினைப்பூட்டப்
படுகிறது அத்விதீயம் என்று. * ஏகச் சோளந்ருபஸ் ஸம்பாட் அத்விதீயோஸ்தி பூதலே *

என்றால் அவரைப்போன்று வேறொருவரின் இல்லையென்ற தாகுமத்தனை போக்கி அவனுக்குப் புத்ர களத்ர பரிஜகாதிகள் கிடையாவென்று சொன்னதாக எப்படி யாகாதோ, அப்படியே இங்கும் 'அத்திதீயம் வைவதம்' என்றதற்கு—தன்னோடொக்கப் பரிசுணிக்கவாய்ப்படியான வேறொரு தெய்வத்தை யுடைத்தாகாத தென்பதே பொருளாகு பென்றுணர்வ (வேவதி ஸம்பே லிபாதி.) கிரஹ நதிக்காசனைய விட்டுவந்த பெருமானுக்கு வேவதி நதிக்காசினி கிரும்பு மிகவும் குடிததாயது. (2)

दीपस्त्वमेव जगतां दयिता सूचिस्ते दीपं तमः प्रतिनिवर्त्यमिदं युवाभ्याम् ।

स्तव्यं स्तवप्रियमतः शरणोक्तिवश्यं स्तोतुं भवन्तमपि [वाच्छति] लप्यति जन्तुरपः ॥ ३

தீபஸ் த்வமேவ ஜகதாம் தயிதா சூசிஸ்தே தீப்க்கம் தம: ப்ராதீவிவர்தயபிதம் யுவாப்யாம்.

ஸ்தவ்யம் ஸ்தவப்ரியமதம் சரணோக்தி வச்யம் ஸ்தோதும் பவந்தமிஹ வாஞ்சதி ஜந்தூரேஷ:.

(தேவ பகவதி) அகதாம் தீப: த்வமேவ } வாசிர் விளக்கொளி பெம்பெருமானே! உனதுக்கெல்லாம் விளக்கு தேவரீரே; குகி: தே தயிதா: துதம் தீப்க்கம் } மிகச்சுள் ஒளியை வெள்ளும் தேவரீரடைய தேவியார்; இவ்விருள் தம் யுவாப்யாப் பரிசுணிக்கம்; சர } தருள் ஞானமென மெடிய துதம் தீப்க்கினதும் சேர்ந்து போக்கித் தவ ஸ்தவம் வந்தவம் கிதவ } தக்கத; சரணமென்தே வாஞ்சிது காப்பபெயர்ந்த க்ஷேத்ராப்யமாம் பரியதமம் பவந்தம் வாய: ஸ்து: } க்துதி பரியமுள்ள தேவரீரை அடியைத் தீவ்ருத் ததிக்க கிரஹி கிறேன.

*** விளக்கொளிரெபன்றும் தீபப்ரகாசனென்றுமுள்ள திருநாமம் எம்பெருமா னொருவனுக்கே வழங்கப்பட்டு வந்தாலும் இது திவ்ய தம்பதிகளுக்கே ஏற்ற திருநாமமாகு மென்பதை ஸூதரீயர் நின்று கொண்டு ஸ்துதியிலே தமசுருள்வ விருப்பத்தை எண்ணப்பட்டு செய்கிறாதிதில். "அகத்யா சாகவேணுஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" என்று சிராட்டி யுந், "அகத்யா ஹி யதா லீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" என்று பெருமானும் தலித்தலியே பணித்தருளினபடியே எம்பெருமான் மணிதாமஸிதீபாதிரூப ப்ரபாவத் பதார்த்தமாயும், சிராட்டி தஞ்ஞன ஸ்தவமான ப்ரபாபதார்த்தமாமிருஞ்சை சாஸ்த்ரவிததம். "ஸுவத்யாச்சித ஸம்த்ரவஸ த்வாந்ந விதவஸ்ஸ கோதய", ப்ரபாவாந் லீதயா தேவ்யா பரமவ்யோமபாஸ்கர:" என்று ஆசிரியர் தமும் (சருணீ: கதயோபக்ரமே) இதுதன்னை யருளிச் செய்தார். பட்டரும் ஸ்ரீ குணாதல கோசத்திலே "ஸுவயா தீப்தியா சக்யம் பவததி மஹார்க்கம் ந விருணம் ந ருண்ட ஸ்வயதாத்ரயம் பவதி ச ந சக்யாஹிக ருணம்" என்று அந்நயபரோக்தியினாலே இது தன்னை பெத்திக்கார். ஆக விளக்கும் ஸ்ரீயும் செர்ந்திக தமோகி: ஸகரஷமமாகக் காண்வதாலே திவ்ய தம்பதிகளை ஸ்க்கலிருவரும் சேர்ந்து இவ்விருவ்ருமா ஞாலத்தின் தன்மைமையத் தொகத்தருள லாருமென்றார் ஸ்ரீவார்த்தத்தாலே, இத்தால் ஆசிரியர் தம்முடைய தமோ கிராஸக்தையும் விதவத்கரித்துக் கொண்டு அபஹததமஸ்கரான தாம் ஸ்துதிக்குதிக்கு அர்ஜுனரென் ஸூபிடத்தை உத்தார்த்தத்தாலே பேசுகிறார்.

ஸஹஸ்தாமக்திலே "ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய:" வன்றதை "ஸ்தவ்யம் ஸ்தவ ப்ரியம்" என்று அநுபாஷித்தினார். ஸ்தவ்யவந்தவமாவது ஸ்துதி யோக்யதவம். "கொள்ளக் குகை விவன்" (திருவாய்மொழி 3—9—5.) என்றவிடத்து கடுமுப்பத்தாறுபிரதிதிலே "நீக்கள் பாவவ யாவை சிவ ஏற்றவர்களை விட்டுக் கவி பாடினி கொள், அவற்றை ஸ்வீகரிக்குமிடத்தில்

ஒரு குறையுடையனல்லன்” என்றருளிச் செய்தது இங்கே அருளத்தேயம். இதன் கருத்து யாதெனில்; தலையில் மயிரில்லாதா னெருத்தனைக் குழலாகவேண்டு பாடினால் அவன் வெள்க வேண்டியிருக்கும்; அந்வேன்று மில்லாதா னெருவனைக் கக்கிக் கடலென்று பாடினால் அவன் அந்த ஸ்துதியைக் கொள்வதற்கு அளிக்க வேண்டியிருக்கும். மம்பெருமான் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாகையாலே யார் வந்தனோ தத்ததா றும் வந்ததான ஸ்துதி யையும் கொள்ளக் குறையில்லாதானாயிருப்பன்; இதவாயித்த ஸ்தவ்யதவம். இனி ஸ்தவ ப்ரியத்வமாவது—மக்களின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்க ஆகக் கொண்டிருக்கும் மாதா பிதாக்களைப்போலே நம்போலியாருடைய அவதாரமாயவான தத்பொழிவையும் கேட்கையினே குறியுடையனாயிருக்கையாம். ஸ்தவே ப்ரிய:- ஸ்தவ ப்ரிய:- ஸ்தவ: ப்ரிய: யஸ்ய ஸ:- ஸ்தவ ப்ரிய:- என்று தத்புருஷ பஹு-வீரீநுதிக ஸிர்ஷங்கு மொக்கும்.

[சரணோத்திவச்யம்.] சரணாகதிதான் மாகவிகம் வாகியம் காயம் என்று மூன்று படிப்பட்டிருக்குமே. “ஐஞ்சநாந் மோக்ஷமாகையாலே யாகையாகக் கடவது” என்று சாஸ்த்ராசத்தயிருக்கச் செய்தேயும் மாகஸ் ஸஹகாச மின்றிக் கே காணமென்று உத்தி மாதா முண்டானுதும் அவ்வளவுக்கே ஸர்வாத்மநா வசம்வதனு வீருப்ப வென்னக. “என்னுளைச் சொன்னாய், என் பேரைச் சொன்னாய், என்னடியானா நோக்கினாய், அவர்கள் விடாயைத் தீர்த்தாய், அவர்களுக் கொதுங்க நிழலைக் கொடுத்தாய்” என்றுப்போலே மடிமாங்காயிட்டு விஷயீகரிக்கு மெம்பெருமான் சரணோத்தியைப் பெற்றானாகில் ஸர்வஸ்வமும் பெற்றானாய்க் களிப்பனாயிற்று. * மாதகனென்றதே கொண்டு * என்றும் * திருமாளிருந்த சோலை மலை யென்றேன் என்னத் திருமால் வந்து என்னெஞ்சு கிறையப் புருந்தான் * என்றுமுள்ள பாசாய்களை இங்கே யோஜிப்பது. ‘அஹம் வாஞ்சாயி’ என்ன வேண்டுமிடத்து ஏஷ ஜந்தர் வாஞ்சதி’ ‘ஏஷ ஜநோ வாஞ்சதி’ என்றுப்போலே பாதம புருஷனையிட்டுச் சொல்லுகை கவி ஸம்பாடாயம்.

(3)

पद्माकरादुपगता परिपक्वजे त्वां वेगासरिद्रिहणा कलशाधिकन्या ।

आहुस्तदाप्रभृति दीपसमावभासमानानतो मरुतप्रतिमं वपुस्ते ॥

8

பத்மாகாரதுபகதா ப்ரிஷத்வஜே த்வாம் வேகாசரித்ரிஹணா கலசாப்தி கந்யா,
ஆஹுஸ்த தாப்ரப்ரீதி தீபஸமாவபாஸமாநானதோ மரகதப்ரதிமம் வபுஸ்தே.

(4)

(நேர பகவத்) பத்மாகாரத் உபகதா } வஜீர் விசுவோசி மொப்பெருமான்! தாமரைத் தடாகத்தினின்றும் வந்து
வேகாசரித் தீவ்ராணா கலசாப்தி } வேகாசரித் தீவ்ராணா செல்வனான பிரட்டி எப்போது தேவநீலாந்
கந்யா (யதா) த்வாம் பரிஷத்வஜே, } தலையில் கொண்டுவர, அப்போது முதலாக, இயற்கையிற்
ததா ப்ரப்ரூதி ஐஜாத: மாகத } போகாததான வேகாசரிதைய திருமேனியைத் தீபத்ரி ஸ்தத்த
ப்ரதிமம் தே வபு: தீபஸமாவபாஸம் } தேவதாபதாவிப் பெயர்ச் சொன்னென்றார்கள்.
ஆஹு: }

* * * திருநெடுந்தாண்டகத்தில் திருமங்கையாழ்வார் “திருத்தண்காவில்—வினக் கொளியை மாகதத்தை” என்றருளிச் செய்திருப்பதில் ஒரு சங்கை தோன்றக்கூடியதுண்டு; மாகதத்தி னொளிபும் விளக்கி னொளிபும் வெவ்வேறுபட்ட நிறமேயன்றி ஒரே நிறமென்று, மாகதத்தி னொளி பசுமையானது. விளக்கி னொளி ஹிரண்மயமானது. இவ்விரு நிறமும் ஏகாசாயத்தில் கூடுவது எங்கனே? என்று ஸங்கை தோன்றும். அதற்குப் பரிஹார முணர்த்துகிறது இந்த ச்லோகம். பகமை, நீலம், கருமை என்னுமிவை பர்பாயமாகவே

கவிகளால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. துகலே மாகதத்தையும் சிறையும் பர்வாயமே வாயிற்று. இனி, இதனில் வேறுபட்ட விளக்கஞ் செய்கின்றேன் [திபத்தின் கீழம்] எப்பெருமானுக்கு எங்ஙனே கூடுவதென்றென சங்ககக்ருப பரிணாம வேண்டும். அது சொல்லுகிறது இந்த சுலோகத்தினால். பத்மத்தின் கிறமும் திபத்தின் கிறமும் வேற்றுமைப் பட்டதன்றிக்கே ஒன்றே வாதலால், * கபலமலர்பேய் செவ்வகை பிராட்டி தேவீருடைய திருமேனி மிலே எப்போது தோய்ந்தானோ, அப்போது முதலாக தேவீருக்கு விளக்கஞ் செய்கின்றதென்று ரஸிகர்கள் கருதிக்கொண்டதாயிற்று. இங்கும் பிராட்டியை கலசாபதித்யா என்று விமேஷிக்கிற வாய்ப்பாயும்; திருப்பாட்டித்யைக் கலசாபதித்யை என்று அழைக்கின்றது தோன்றிய பிராட்டி எப்படி என்னா நிகழ்த்த தேவீருக்கு அழைக்கொண்டானோ, அப்படியே வேகவந்த வாயிற்றும்கூட அழைக்கொண்டானென்க. (4)

स्वामिन ! समीरमुक्तां श्रमहारि पुंसां नाधुयस्यमनयं मयिमङ्गदन्त्यम् ।

वेगान्तरे वितनुते प्रतिविम्बशोभां लक्ष्मीसरः सरसिनाश्रयमङ्गकं ते ॥

6

ஸ்வாமின்! சமீரஸுபகம் ஶ்ரமஹாரி பும்ஸாம் மாதூயஸம்யமனயம் மணியங்கத்ருச்யம்
வேகாந்தரே விதநுதே ப்ரதிபிம்பசோபாம் லக்ஷ்மீஸர: ஸரஸிஜாச்ய மங்ககம் தே. (5)

தே ஸ்வாமின்! சமீரஸுபகம் பும்ஸாம் ஶ்ரம } தீபப்ரகாச பகலானே! மிக்க ஆழமுடையதும் ஸ்வச்சமானதும்
ஹாரி மாதூயஸம்யம் அங்கம் மணியங்க } ஜனங்களின் ஶ்ரமத்தைப் போக்குவதும் இலிப்புள்ளதும் அருக்
தருச்யம் ஸரஸிஜாச்யம் லக்ஷ்மீஸர:தே அங்க } கற்றதும் ரத்னசகலம்போல் தோன்றவதும் தாமரைகளுக்கு
சஞ்ச வேகாந்தரே ப்ரதிபிம்ப சோபாம் } இருப்பிடமுடைய பிராட்டியாகிற தடாகமும் நீர்ச்சொன்ன
விதமதே. } விசேஷங்கள் பொருந்திய தேவீருடைய நிவ்வையமும் வேக
வந்திகடையப் பிரதிபிம்ப சோபனையக் காட்டுகின்றன.

*** இது விசேஷணமான செனையின் இந்த சுலோகமனைந்தது. வேகவதியாற்றி
னுள்ளே பிராட்டியின் திருமேனியும் எம்பெருமான் திருமேனியும் பிரதிபலிக்கின்றது.
இதை புற்றுகொக்குமிடத்து. பிராட்டியின் திருமேனிதான் எம்பெருமான் திருமேனியாகத்
தோன்றுகின்றதோ; அல்லது எம்பெருமான் திருமேனிதான் பிராட்டியின் திருமேனியாகத்
தோன்றுகின்றதோ! என்று விதர்க்கிக்கொப்படிபுள்ளது. ஸ்திரீயான பிராட்டியின் உருவ
மும் புமாணான எம்பெருமானுடைய உருவமும் இந்த விதர்க்கத்தை எங்ஙனே ஸஹிக்கு
மென்று சங்கை தோன்றக்கூடும். விசேஷண ஸாமயத்தையிட்டு அந்த வாகி தோன்றாதபடி
செய்திருப்பது விசேஷண கவிகாசாதுர்யம். பிராட்டி ஒரு தடாகமாக ரூபணம் செய்யப்
பட்டாள்; அந்த தடாகமும், * தாமஸ நீள்வாசத்தடம் போல் வருவானே * என்றும் * தய
ரதன் பெற்ற மாதகமணித்தடம் * என்றும் தடமாகச் சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானும்
விசேஷணங்களினால் ஒற்றுமை பெறுவிக்கப்படுகிற அழகைக் காண்கின். பிராட்டியை
ஒரு தடாகமாக ரூபிதபடியாலே தடாகத்திற்கும் பிராட்டிக்கும் ஸ்வபாவ ஸம்பந்தை
முன்னம் கிரஹிக்கவேணும்; இவ்விரண்டுக்கும் எம்பெருமானுக்கும் ஸ்வபாவஸம்பந்தை
உடனே கிரஹிக்கவேணும், ஆக முன்று விசேஷணங்களுக்கு [தடாகம், பிராட்டி, எம்பெரு
மான்களுக்கு]ப் பொருந்தக்கூடிய விசேஷணங்களின்பொருட்சுவையை இனிப்பதுபலிப்பது.

தடாகம் ஸாமாந்தரமானதன்று; அஃது எப்படியிருக்குமென்றால், [ஸமீரஸுபகம்]
ஆழமுள்ளதும் அழகுள்ளதுமாயிருக்கும். [பும்ஸாம் ஶ்ரமஹாரி] தன்னிலே அவகாஸித்தவர்

களின் சிரமத்தை யெல்லாம் போக்கும். [மாதூர்வ ரம்பம்] இனிப்பான நீர்த்தழுண்டயதா யிருக்கும். [அங்கம்] அழுக்கு முதலிய கம்மஷமற்றிருக்கும். [மணிபங்கத்ருச்வம்] “மங்கஸ் தரங்க ஊர்யிர்வர்” என்கிற அமாகேசசத்தின்படி வங்கமென்று அங்கத்திப் பெயர். மணி கொழிக்கு மலைகள் மோதப்பெற்றிருக்கும். [ஸரஸ்ஜி ஆசாரம்] தாமரைகளுக்கு இருப்பிடமு மாயிருக்கும். இனி பிராட்டி பகைத்தில், [கபீரஸம்பகம்] கம்பிரத்தன்மையும் கெடபாக்கயமும் பொருந்தியவள். [பும்ணாம் சாமஹாரி] தன்னை யடிபணிந்தவர்களின் சிரமங்களை யெல்லாம் புருஷகாரக்ருத்யத்தினால் போக்குமவள். [மாதூர்வ ரம்பம்] எம்பெருமான் கச்சேரிக்கவல்ல வாக்மாதூர்பத்தை யுடையவள். [அங்கம்] செவரை யதுக்ரஹிப்பதன் கைகா கிக்ரஹிப்பது மான குற்றமற்றிருப்பவள். [மணிபங்கத்ருச்வம்] அநேக தீவ்யபூஷண பூஷிதையாயிருக்கை யாலே ரத்ன சகலங்கள் விளங்கப் பெற்றிருப்பன். [ஸரஸ்ஜி ஆசாரம்] “பத்மபீர்யே பத்மிகி பத்மஹஸ்தே பத்மாலயே பத்மதனாயதாகி” என்கிறபடியே பத்மஸப்பந்தம் மிக் கிருப்பவள்.

இனி எம்பெருமான் பகைத்தில், [கபீரஸம்பகம்] கம்பிர்த கெடத்தயங்களில் குறை யற்றவன். [பும்ணாம் சாமஹாரி] * நினைத்திருந்தே சிரமம் நீங்கினேன் * என்கிறபடியே கிக் தித்தவளவிலேயே சிரமங்களைப் போக்குமவன். [மாதூர்வ ரம்பம்] “மருதூர் தயானூர் மதாஸ் ஸ்திரஸ் ஸம்” என்று ஆள்வந்தாரருளிச் செய்தபடியே தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னடும் மமுதுமொத்து அக்காரக்கனிவாயிருப்பவன். [அங்கம்] அகில ஹேயப்ரத்யகீதன். [மணி பங்கத்ருச்வம்] “மணிவிடம்பிரி தன்ய பகோஜாஜே கபுஷி” என்னும்படியே. [ஸரஸ்ஜி ஆசாரம்] ஸரஸ்ஜியா—கமலாயா: ஆசாயபூதனாயிருப்பவன். ஆக இத்தகைய எவ்வாறு ஸாயங்காளாலே பிராட்டியாகிற ஸரஸ்விலே எம்பெருமான் பிரதிபலிப்பதாகவும், தீவ்ய தம்பதிக னிருவரும் வேகவநி ஸரித்ஸலிலத்திலே பிரதிபலிப்பதாகவும் ஸுவத்து இங்கனே விவக்ஷண பாவனை பொலியப் பேசினகிது அத்புதவாக் சமத்காரம். (5)

आविश्य धारयसि विश्वमुप्य यन्ता शेषी श्रियःपतिरशेषतनुर्निदानम् ।

इत्यादिलक्षणमणैः पुरुषोत्तमं त्वां जानाति यो जगति सर्वविदेः गीतः ॥

6

ஆவிச்ய தாரயஸி விசுவமூப்ய யந்தா ஷேபி சீபியதானுநிதானம்

இத்யாதி லக்ஷணமணை: புருஷோத்தமம் த்வாம் ஜானாதி யோ ஜகதி ஸர்வவிதேஷ கீத:

விசுவம் ஆவிச்ய தாரயஸி, அபூஷ்ய யந்தா } (விசுவமூப்யமென்பதானால்) எல்லாப்பொருள்களையும் அதுபா
ஷேபி சீபியதானு: அசேஷதத: நிதானம் இது } கெடுத்ததானத்திருந் திக் ப்ரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் வியாமக
யாதிலக்ஷணமணை: த்வாம் புருஷோத்தமம் ய: } றபூப் செய்வதுந் திருக்கன் கொழுதனும் ஸர்வ சாசா சரீரக
நாகாதி, ஷஷ: ஸகல ஸர்வவித் கீத: } றபூப் துதிசாஸ புதருபயிருக்கையாகிற இவை ஓதலான ஸக
காதினும் கெடப் புருஷோத்தமனாக எவன் அறிஞனோ } காவன ஸர்வஞ்ஞன் கீதையில் கூறப்பட்டான்.

* * * இந்த ஸ்துதிக்கு சாணுகதிதீபிகை பென்று கிருமாமமிட்டதற்கேற்ப சாணு

கதியைப் பற்றின பல தத்த வக்கனையும் பருபகாரையும் தெரிவித்தருள விரும்பினார் ஆசிரியர். சாணுகதிக்கு அதிகாரி சிவமமோ பல சிவமமோ பரமார சிவமமோ தேசகால நிலப்பெர எது யுமின்றிக்கே விஷய சிவமமொன்றே உள்ளதாக தூதிகொள்கை. விஷயநியமமாவது ஸகல ஸத்ருண பூர்த்தி, உள்ளிடமே சாணுகதிக்கு விவாயாகை. அத்தகைய பூர்த்தியானது ஸர்வ

மேலாக சரண்புன ஸ்ரீமந்தாராயண னெருவனிடமே யுள்ளதென்பதை ஸ்தலிக்கத் திருவுள்
ளம் பற்றி அதற்குடலாக இதுமுதல் மூன்று சுலோகங்களை மருளிச்செய்திருர். எம்பெரு
மானுடைய பரத்துவம் பலபடிப்பட்டிருக்குமானாகையாலே மூன்று சுலோகங்களிலும் சிலபடி
களோரிட்டுப் பரத்துத்தைப் பேசுகிறாராயிற்று. பகவத்கிதை பதினேந்தாயத்தவத்தின் பதி
னாறு பதினேழு பதினெட்டு சுலோகங்களில் புருஷோத்தம விதவாகையத் கூறுகின்ற
தோசார்யன் (18ல்) * அதோஹி லோகே வேதே ச பாதித: புருஷோத்தம: * என்று
தலைக்கட்டி, (19.) * யோம மெவாணம் ஸுபே ர ஜாதி புருஷோத்தமம், ன ஸ்வவித பததி
மாம் ஸ்வயாவேச பாதி * என்றும் சுலோகத்தில் 'புருஷோத்தமனான என்னை உள்படி
புணருவான் யாவனோ அவன் ஸ்வவித [ஸ்வத்துன்]—என்றருளிச் செய்தான்; அதைக்
கொண்டே இந்த சுலோகத்தின் உத்தார்த்தம் "இத்யாதி லக்ஷணகணை: புருஷோத்தமம்
த்வாம் ஜாதாதி யோ ஜகதி ஸ்வவிதேஷு தே:" என்று அமைக்கப்பட்டது. கதைவில்
(15—17.) "யோ லோகத்ரயமாயிச்ய பிபர்த்தி ஆவ்யய சுக்லா:" என்று கூறியதைக்
கொண்டே இந்த சுலோகம் "ஆவிச்ய தாரயணி விச்வம்" என்று தொடங்கப் பட்டது.
மேலே "அமுஷ்ய யந்தா சேஷி: ச்ரிய:பதி: அசேஷதது: நிதாமம்" என்றதுபோலே விச்வ
யாரக: என்று அவற்றோடே சேர்த்து ஏகவாக்யமாக அருளிச் செய்வவராயிருக்க, ஆவிச்ய
யாரயணி விச்வம்" என்று வாக்யபேதம் பண்ணினது எதனுலென்னில், கம்முடையவிஷ்டாத்
வைத தர்சன கிரவாஹத் திற்கு இதுவே தலைபாக நிற்பதனும் இதன்வாசி தோற்ற வர்சய
பேதம் பண்ணினபடி. * ஸ்வம் கல்யீதம் பாத்ரம் * * ஐததாத்ம்யமிதம் ஸ்வம் *
இத்யாதிச்சுருதிக்கே அதன்யதத்திலே ஒதுக்காமல் கிரவஹிப்பதற்கு அந்தர்யாயி பாத்ரபண
மன்றோ கைகொடுப்பது. அதன்வாரமான் பொருளன்றோ 'ஆவிச்ய யாரயணி விச்வம்' என்
பது. யந்தா—சுயாமக:, சேஷி—கைங்கர்யப்ரதிஸ்பந்தி. ச்ரிய:பதி:—என்கூறிய வல்லபன்.
அசேஷதது:—ஊஸஜகச்சரி:கன். நிதாமம்—*ஜந்மாத்யதிகாண ஸித்தாந்தத்தின் படியே
முழுமுதற்கடவுள். ஆக இத்தனைமாம் எம்பெருமானுக்கு அஸாதாரண லக்ஷணங்களாக
யாலும், மற்றும் மோக்ஷபாதத்தவாதிகளாயிருக்கையாலும் "இத்யாதி லக்ஷணகணை:" என்
றருளிச்செய்தாராயிற்று. ஆக இவற்றைக் கொண்டு தேவரீரைப் புருஷோத்தமனாக அறி
பவன் தோசார்யனுவே ஸ்வவிதத்தென்று கொண்டாடப் பட்டானென்கை. (6)

विश्वं शुभाश्रयवदीश ! वपुस्त्वदीयं सर्वा गिरस्त्वयि पतन्ति ततोऽसि सर्वः ।

सर्वं च वेदविधयस्त्वदनुग्रहार्थाः सर्वाधिकस्त्वमिति तत्त्वविदस्तदाहुः ॥

७

விச்வம் சுபாச்யவதீச ! வபுஸ் த்வதீயம் ஸர்வா கிரஸ் த்வயி பதந்தி ததோஸி ஸர்வ :

ஸர்வோ ச வேதவிதயக் த்வதநுக்ரஹார்த்தா: ஸர்வாதீசன்த்வமிதி தத்வவிதஸ் ததாஹு: ||

தோச! விச்வம் சுபாச்யவத் த்வதீயம் } வாய் ஸர்வோச்யவதீச! வாக்யப்பஞ்சமும் தீர்வமங்கனவிக்ஷணம்போள்
வபு, ஸர்வா: கிர: த்வயி பதந்தி, தத் } தேவரீருக்கு உதப்புகின்றது என்கை வாக்குக்களும் (சுபர்யவாக
ஸர்வ: அஸ், ஸர்வோ ச வேத விதய: } தேவரீரீட்டத்திலே பர்யவளிக்கின்றன. ஆகையாலே ஸர்
த்வத் அனக்ரஹார்த்தா: தத் த்வம் } வரும் தேவரீரோகக் குறையிலே. (இதர தேவதைக்கே யுத்தேசித்
ஸர்வா: இதி தத்வவித: ஆஹு: } தவையோகக் காணப் படுகிற) வேதவிதகனென்றாம் தேவரீருடைய
அனக்ரஹார்த்தயே பலனாகக் கொண்டவை, ஆகையாலே தேவரீர் தான்
ஸர்வோத்தமனாகவரு ஞானிகன் கூறுகின்றார்.

* * * இந்தச்ஸோகமும் பரத்துத்தை விசேஷிக்குமது. ஸர்வசரீரகராய் ஸர்வ சப்த
வாச்யராய் ஸர்வ கம் ஸமாராத்யராய் தேவரீர் இருப்பதனாலே தேவரீரே ஸர்வோத்த்ரு

ஷ்டவென்று கிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறொன்றதாயிற்று. எம்பெருமானுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திற்கு கபாச்ரய மென்று நம் முதலிகளின் வழக்கு. “கிக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலுள் காட்டில் அந்நவந்தாபிமதமாய் ஸ்வாதுருபமாய் நித்யமாய் வகரூபமாய் சுத்த ஸத்வாத்மகமாய் சேதாதேஹம் போலே ஜ்ஞான மயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கக் கவந்திக்கே மாணிக்கச் செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலேயிருக்க பொன்னுரு வான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராசகமாய் நிரூபித தேஜோ ரூபமாய் ஸௌருமார்யாதி கல்யாண குணகண நிதியாய் யோகித்யேயமாய் ஸகல ஜா யோதகமாய் ஸமந்த போக ஸ்வராக்ஷணமாய் நித்யமுத்தரூபாவ்யமாய் * வாகததடபோலே ஸகலதாபஹரமாய் அநந்தாவதாரகந்தமாய் ஸர்வ ராக்ஷகமாய் ஸர்வாச்ரயமாய் அனந்தபூஷண பூஜிதமாயிருக் கும்” என்கிற தத்துவதாய திவ்ய ஸூக்திகளைக் கொண்டு திவ்யமங்கல விக்ரஹத்தின் வைலகஷண்யமறிப்பிக்கடவது. ப்ருஹதாண்யகத்தில் (5-7) “யவ்ய.....சரீரம்” என்று சரீரமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸகல சேதநாசேதனங்களும் பகவத்பிரபவத்தாலே அனாதா ண திவ்யமங்கல விக்ரஹம்போலே அபிமானிக்கப்படுகின்றனவாக முதல் பாதத்தினால் சொல்லிற்றுயிற்று. உலகில் பிரயோகிக்கப்படும் எந்த சப்தங்களும் அவ்வோ பொருள்க ளளவிலே திற்கையன்றிக்கே * வாகனம் வாக்ஷமுத்தமம் * என்கிறபடியே தத்ததந்தர்யாயி யளவும் சென்று கிற்கையாகிற அபர்ப்பவஸாவருத்தியைக் காட்டுகிறது இரண்டாவது பாதம். பரமைகாந்திகள் அதுஷ்டிச்சிற நித்யஸநமித்திக கருமங்களில் இந்த வருணயமாதி தேவஸைதகளுக்கு உத்தேசப்பதவம் காண்குப்போலே யிருந்தாலும் “அஹம் ஹி ஸர்வபத் ஞானம் போக்தா ச ப்ரபுரோவச” “தேயி மாமேவ சௌந்தேய! உஜந்தயக்திபூர்வம்” என்று தானே சொதிலாய் நிறந்துபணித்த ஊக்கிலே ஸர்வ கர்ம ஸமாராத்மதை எம்பெரு மானுக்கேயாயிருக்குமென்கிறது மூன்றாவது பாதம். ஆக இவற்றைக்கொண்டு ‘தேவரீ ருக்கே பாதவம் பொருந்தாம்’ என்று காண்காவது பாதத்தாலே நிபிக்கப்பட்டது. (7)

ज्ञानं बलं नियमनक्षमताऽथ वीर्यं शक्तिश्च तेज इति ते गुणपञ्चकमाद्यम् ।

सर्वातिशायिनि हिमोपवनेश ! यस्मिन्तर्गतो जगदिव स्वयि सद्गुणैः ॥

ஜ்ஞானம் பலம் நியமனக்ஷமதாத விய்யம் சக்திச் ச தேஜ இதி தே குணபஞ்சகமாத்யம்
ஸர்வாதிசாயிநி ஹிமோபவனேச யஸ்மிந் அந்தர்கதோ ஜகதீவ த்வயி ஸத்குணௌகம்.

தே ஜஸ்மோபவனேச! ஜ்ஞானம் பலம் | திருத்தன்காவத்தி நிவான கிஷ்கர்ஷிப் பெருமானே! ஞானம் பலம்
நியமனக்ஷமதா அது விசயம் சக்தி | ஜ்ஞானம் விய்யம் சக்தி தேஜஸா ஆகிற ஆறு நிருக்குணங்களும் தேவரீ
தேஜ: இந்நிருணஷ்டகம் தே ஆத்யம் | ருக்கு முதலியபாசகம். (நித்யதத்து ஏற்றமென்னவென்ன?) எனத்
ஸர்வாதிசாயிநி யஸ்மிந் வத்ருவ ஒக: | தேவனம் தேவரீருத்திரே அடக்கிப்படுப்பதபோல ஸகல கல்யாண
த்வயி ஜகத் இவ அந்தர்கத: | குண ஸமுதாயம் அனாதந்தரூபமான இந்த ஷ்டாங்குணவர்திந் அடக்
கியுள்ளது.

* * * ஸகல கல்யாணகுணகண விபூஷிததவமும் பாதஸவகாந்திகயாரும். ஆனக
யிறே ஆற்றவாச் தொடங்கும்போதே * ஸர்வதாபவந்த ஸுண்டயவன் * என்று கிஷ்குண
ப்ரஹ்மவாதிகளின் மிடற்றைப் பிடித்தாற்போலே அருவிச் செய்தது. ஜ்ஞான சக்தி பலைச்
வர்ப விய்ய தேஜஸ்ஸூக்களாகிற வரட்டுணயத்திற்கு ஹமமென்று பெயர். இவற்றால்,
ஜ்ஞானமாவது—ஸர்வகாலமு முண்டான ஸர்வபதார்த்த ஸாஹீதகாரம். ஸமமாவது—
உபயவிபூதியையும் அநாபானே வறுக்கவல்லியிடுக்கு. ஜ்ஞானமாவது—ஜகத்தைமெல்லாம்

தன் குடை நிழலிலே அழுக்கி ஆனவன் குணங்கொடுக்கிற நியந்தருதலாம். விரியபாவது—நாத வாரண நியமனங்களிலே சாரியமான க்லேஸமொன்றுமின்றிக்கேயிருக்காது. மந்தியாவது— ஏறிட்டுக்கொண்டதொரு காரியம் மூட்டுப்படாதபடி செய்து தலைக்கட்ட உவ்வணவாகிற ஸாமரத்திலும். தேஜஸ்ஸாவது—பறம்பாயத்தகனாதயமான காரியத்தை நாதகாரியபேஷ மாக அல்பப்ரயத்தகதாலே தலைக்கட்ட உவ்வ மிடுக்கு. ஆக இந்த ஆறு குணங்களும் “பாவா குணஷட்கம் பாதமஜம் குணாயம் சிவலிங்கம் கணவிகுணாயம் பாவவஸு” என்று ஆழ்வா னருளிச் செய்தபடியே மந்தமுண்டான காதஸஸ்யனெனசிலயாதிகளான எண்ணிறத்த திருக்குணங்களுக்கு பாவவஸுமியாவிருக்கும். எனவே சராசரங்களும் தேவரீருக்குள்ளே அடங்கியிருப்பதுபோல என்க குணங்களும் ஷாட்குணத்திலே செருகியிருக்குமென்ற தாயிற்று. பகவாள் என்றபோதே என்க குணத்தகனாகத் தேறினபடி செல்லிற்றாயிற்று.(8)

दीपावभास ! दयया विधिपूर्वमेतद्विश्वं विधाय निगमानपि दत्तवन्तम् ।

शिव्याविताः शृण्वन्ति मुमुक्षुवस्त्वामाद्यं गुहं गुरुपरम्परयाऽधिगम्यम् ॥

9

தீபாவபாஸ! தயய விதிபூர்வமேதத் விச்வம் விதாய நிகமாநபி தத்தவந்தம்,
சிவ்யாவிதா: ச்ரவந்தி முமுக்ஷுவஸ் த்வாமாத்யம் குறம் குருபரம்பரையா:அதிதம்யம்

9

தேவ தீபாவபாஸ! விதிபூர்வம் எதத் விச்வம் விதாய நிகமாநபி தத்தவந்தம், } விசக்கொசிப் பெருமானே! பிரமன் முதலான இந்த பிரபஞ்சத்தைத் தரு
விச்வமாத்யம் தயய நிகமாநபி அபி தத்த } னேயினுமே படைத்து மேதவிகாரம் தத்தருளினதும் குருபரம்பரையில்
வந்தம் ஆத்தம் குறம் த்வாம் விதாய } முதலான பெற்ற ஆசாரியமுமான தேவரீரை சிவ்யர்கள் போன்ற முழு
தாய முமுக்ஷுவ: சாணவந்தி. } கூறுகள் அடைக்கவும் புலிகுருக்கள்.

* * * கீழ் மூன்று ச்லோகங்கள்னாலும் முதலிக்கப்பட்ட பாதவந்தையுடைய எம் பெருமான் பக்கலிலே சாளுகதி செய்வதறான் பார்ப்பதம் என்குமர்த்தத்தை “போ பாத் மானம் விதயாதி பூர்வம் போ என வேலாய்ச்ச பாத்நிலேனாதி தன்மை—புருஷா—ர் என சாண மதமம் பரபத்யே” என்கிற ச்ருதிவாக்ய பாதவந்தையுடைய முகத்தாலே தெரிவித்தருளுகிற இந்த ச்லோகத்தினால். முமுக்ஷு—க்கள் சாளுகதி செய்கிறார்கள் என்கிற பாதமபுருஷ நிர் தேசமானது மத்யமபுருஷ—உத்தம புருஷ நிர் தேசங்கள்ருக்கு உபலக்ஷணமாகக் கொள்ள வடிக்கும். நீங்கள் சாளுகதி செய்யுங்கள், என் சாளுகதி செய்கிறோம் என்றவாரும். “ஆசார்யாணு மஸாவஸாலிதி ஆஹவந்த:” என்று ச்ருதியாகையாலும், அதையடியொற்றி “தமப்பரத்யம் குறம் வந்தே கமலாக்குஹமேதிகம்” என்று பதிராஜனபத்தியின் உபகாமத் தில் அருளிச்செய்பவராதனாலும் இக்கு “ஆத்யம் குறம்” என்றருளிச்செய்கிறார். நம்மு டைய குருபரம்பரை * வந்தமீகாத ஸபாரம்பையராயன்றோ விருப்பது. ஸ்வாசார்யன் தொடக்கி எம்பெருமானானவராவும், எம்பெருமான் தொடக்கி ஸ்வாசார்யனைவராவும் அநஸத்திக்கும் முகறு இருவகைப்பட்டிருந்தாலும் எம்பெருமானுடைய பரமாயத்திற்கு பரம்புதி வாராதிறே.

(9)

सत्तास्थितिप्रयतनप्रमुखैरुपाचं स्वाथं सदैव भवता स्वयमेव विश्वम् ।

दीपप्रकाश ! तदिह त्वद्वामये त्वामव्याजसिद्धमनपायमुपायमाहुः ॥

10

சத்தாஸ்திதிப்ரயதநப்ரமுசைருபாத்தம் ஸ்வாத்ந்தம் ஸ்வதவ உவதா ஸ்வமேவ விச்வம்
தீபப்ரகாச! ததிஹ த்வதவாப்தயே த்வாமவ்யாஜ ஸித்தமநபாயமுபாயமாஹ:.

10

[illegible]

निदायित्वा निगमवन्ममि चाम्दगीं प्रस्थातव्यमिति तन्निबोधय जन्तुस

[illegible]

27.

பெரிய பிள்ளைமாசுகூதியுந் தாக பாதலோகம் ஐந்துநாள்

2. ஸ்ரீ ஸிவன் தீர்த்தம் தயவுசெய்து காங்கிரஸ் மாக் கேட்டுப் பிடிக்கிறது. பஞ்சோ ஸ்ரீயா ஸ்ரீயா தீர்த்தம்

[illegible][illegible]

பாதத்தில் “ஸம்ஸ்கிருதம்: சூக்ஷ்ம தே” “ஸ்ரீகந்தம்: சூக்ஷ்ம தே” “கடகாதி ரீசூக்ஷ்ம தே” என்று பூவணையரான பாடமே பதங்களை காணப்படுகின்றன “கே.கடகா” என்கிற ஸ்திரீ லிங்கவிழைபதத்திற்கு ஸ்திரீலிங்கவிழைவுவழி மொன்று தக = கடகம் தம் “ஸம்ஸ்கிருதி ரீசூக்ஷ்ம தே” என்கிற பாடமே பொருத்தம்! கக் கணைத் “சூக்ஷ்மபதம் நித்யபுமஸகமாஸகயாரே “சூக்ஷ்ம ஸம்ஸ்கிருதி” என்று கந்த கடகசூக்ஷ்ம பூவண ஸம்ஸ்காணமென்றபடி, “ஸம்ஸ்கிருதம்:” என்றே “ஸ்ரீகந்தம்” என்றே ஸம்ஸ்தபாடம் மிகுப்பதற்கு ஒள்கித்யம் காண்கின்றிலோம் ஸ்ரீநேபாச தனம் கண்ட கண்டம் என்பது (20)

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938

स्वप्नानिकुल्यविमुखाः स्फुटानुकुल्याः कृत्वा पुनः कृष्णानां विगतानि शङ्काः ।

स्वामिन्भव स्वमुपाय इत्याद्यन्तस्वस्यर्पयन्ति निजभाग्यपाशकान्

29

தவத்ப்ராதிசுல்யவிமுதா: ஸ்஫ுடானுகுல்யா: க்ருவா புன: க்ருஷ்ணாந் வி஑தானி ஸங்கா: ஸ்வாமிக், ஸ்வமுபாய இத்யான்தஸ்வச்யர்பயந்தி நிஜபா஑்யபாஸகான்க

29

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938

37

अथा धीन्तस्व विमुखानधिकारहानेः शङ्काविकां वनाभ्यदनुभूतिविलम्बर्भान ।

स्वप्नानिकुल्यविमुखाः स्फुटानुकुल्याः कृत्वा पुनः कृष्णानां विगतानि शङ्काः ।

26

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பத்திரிகை - 1937 - 1938

28

[illegible]

नाथ ! त्वदिष्टविनियोगविशेषसिद्धं शेषत्वव्यागमनपेक्ष्य निजं गुणजाः ।

भक्तेषु ते वरगुणार्णव ! पारतन्त्र्याद्वात्म्यं भजन्ति विषणिव्यवहारयोग्यम् ॥

32.

3. த.உ.த.பு.உ.வி.நி.யோக விசேஷஸித்தம் சேஷத்வனாரமடேகந்தய நீஜம் குணஜ்ஞா',
4. த.உ.த.பு.உ.வி.நி.யோக விசேஷஸித்தம் சேஷத்வனாரமடேகந்தய நீஜம் குணஜ்ஞா',

1. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 2. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 3. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 4. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 5. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 6. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 7. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 8. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 9. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை
 10. அந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அரண்மனை

... (35)

தேவ பகவா! இத்தம தவத் வக } எம்பெருமானை தீட்டி என்னைப் புகழுகிறேன் என்று
சாண: அசனக: அவாபகை } மன பாவகாரத்தன்மை உடையதற்குரியதான உன்னு
தவத்தவகாதவதிபகை உபா } மடவகைகடவுள் திருவகை பாவதனால் மறையா
ஹயா அபராதபக அஹப } தீட்டி என்னைப் புகழுகிறேன் என்று
பவதா ஏவமம ஆத்மா தீத் } உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
தேவா பிதாச: பிரித்தவ தீத் } உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
தவயா பரணிய: } உத்தம

“திருவாடகை” என்பது உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
ஹயபரதமலாச சோத உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
பும உழிபாடும் உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
*விஷயவிமவினிதே நித்யம்
மாமலஜ் பாசபுர:। யோஜ் யோகியாபுர:। விஷயவிமவினிதே நித்யம்
காமயே காமபுர:।” என்று தாம் எம்பெருமானுக்குக் கைவகரியம் பண்ணுகிறபடியைத்
பற்றி அந்தந்ததார். அந்தக்கட்டிலிலே இவரு ஆசிரியாதாமும் அதுதாபம் காட்டிப்
பேசுகிறார். கீழ்க்கண்டவகையில் முழுக்கூறுகளாகும் முகதாரகரும விநாயகதவ
பேறுகவேருளின் செவததானது தமகரும் அததப்பேறு கடைக்கவேணுமென்கிற அபிநவே
யாததவேறே. அத அபிநவேயும விநாயகதாபமா விநாயகதேயாதித்யம் தமமுதைய
காசபவததத் செவததயாதே “நித்யகாமபுர: உத்தி? காமபுர: உத்தி? காமபுர: உத்தி?
விருத்தியா போலேயிருப்பதொன்றேயிது” என்று தோன்றி அதுமேவததக் காட்டுகிறார்.
“கேடுகான் அபபகையாபப் போத விராப விராபபகையாபப் போத விராபபகையாபப் போத
திலே வந்து என்னையகைக்கவேணுமென்றபேசுக்குமாபோலேயிருப்பதொன்றே இவன்
பண்ணும்புபததி” என்கிற கீவயாபந்தா ஸ்ரீனகதி இவத ககோகமாக வடிவெடுத்தபடி.
உலதுவதிதி இவ்வகையிருந்தாலும், விநாயகதாபமா கைவகரியம் பண்ணித்தானாக
வேண்டும, அதற்குப்பாசிக்கவம் வேண்டியாகின்றது. கைவகரியம் விநாயகதாபததி
“விநாயக வாதமவ மே மதம் என்று விநாயகினை ஆதரவாக அபிமானித்திருப்பதொன்றே
தன்மே, அத அபிமானத்திற்கு அடியேன கொடுக்கிறேன் இவகையாகவது பாணகதி
விநாயகதாபமா, அவகையான பாபபுதர்களான பெரியாருடைய தெவதாபமா” இவ
மேகை அபிமானத்தானவேணும் என்கின்றது. “விநாயக வாதமவ மே மதம்”
என்று ஆனவந்தாராருள் செவத கட்டின.

(43)

पशामर्षिभूतिः परियुक्तभूतिः का हानिः मयि भोक्तिर न भवित्री ।

दुष्यन्तिमद्विनिर्दिनी नर देवसेव्या दुर्वाग्नरचपणेन शुभाऽवलीढा ॥

४२

பதமாமலிபுர: உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
துஷ்யேத் தமகவததி தவ தெவததயாதே

துஷ்யேத் தமகவததி தவ தெவததயாதே துஷ்யேத் தமகவததி தவ தெவததயாதே

43

பதமாமலிபுர: உத்தம என்னலை கொண்ட பட்டவர்களான
துஷ்யேத் தமகவததி தவ தெவததயாதே } எம்பெருமானை தீட்டி என்னைப் புகழுகிறேன் என்று
துஷ்யேத் தமகவததி தவ தெவததயாதே } அதுபங்கை பட்டவர்களான
(அதி) காமபுர: உத்தி? காமபுர: உத்தி? காமபுர: உத்தி? } உத்தம என்னலை கொண்ட
ததி தேவதேவயா தவ அ } உத்தம என்னலை கொண்ட
கதிததி துஷ்யேத் தவ } உத்தம என்னலை கொண்ட
தேவதா தவததி (அதி) } உத்தம என்னலை கொண்ட
கதி துஷ்யேத் } உத்தம

யுமோ?

कर्तव्यमित्यनुकूलं कलयाभ्यकृत्यं स्वामिभक्त्यमिति कृत्यमपि त्यजामि ।

अन्यथातिक्रमणवातमनुत्तमर्थस्थाने दया सवतु ते मयि सार्वभौमा ।

88

கர்த்தவ்யமித்யநுகூலம் கலயாப்யகருத்யம் சுவாமிந் நகருத்யமிதி கருத்யம் த்யஜாமி,

அந்யதா திக்ரமண வாதமனுத்தமர்த்தஸ்தானே தயா சவது தே மயி சார்வபௌமா.

44

தேவ ஸ்வாமிந்! அக்ருத்யம் கரம் } கமபெருமானே! செய்வதற்காத ஆஷ்டாமததை செய்வத்
கர்த்தவ்யமிதி அதுகலம் கல் } தங்கதாக நினைந்து அழிககடி செய்து உபாசகமென,
யாமி; கருதயா அபி அகருத } செயல்பெய்வன் டி. உவதானதேயா அகருதயாக நீனைத்து
யம இதி த்யஜாமி; அந உத் } விட்டுவிடுகிறேன், மறறுமுனை அபகாராககிலை
வயந்கரமணஸ்தம அநநதம்; } எவையதறவை, (ஆதலால்) உன்னுடை உ திருநருளே
அர்த்தஸ்தானே தயா மயி } டேறபெறுததும் விஷயத்தில் எனைய எமருததமரக
ஸர்வபௌமீ பவது } விளகவேணும்.

சு. 24 ஸ்வாமிந்! அகருத்யமாகுத கரணம்! கருதயாகரம் கர்ணபுரீமே; கர்ணபுரீமே கர்ணபுரீமே தேவ! பரணதார்த்ததிரா பாரே!" என்றருளிச் செய்ததைபேசிற்று விசி வரக அருளிச்செய்கிறார். ஸாஸ்தாக்களில் கிதிவா கசியகதனும், நிவேத வாகவக கருமரக இரண்டு வயிமுண்டே; அவதனை மறறுபாடாக நடத்திப் பேசுகின்றேன் மறறுகப்பட்ட அக்ருத்யங்கிலைபெய்வன் கர்த்தவ்யங்கிலைச் செய்வதேயா உபகாரமென செய்கிறேன் கிதிவா கசியகதனும் அகருதயமாக உபகாரமென செய்கிறேன். இதுவன்றியும், மயிவடிபகார பாகவதாபகார அஸுபாபகாராடி அபகாரன் அதிகாரவ கருக்கோ அளவு கிலையாது, இதைச் சொல்லியென்ன பயன்? தேவரீர் அகருத விஷயத் தில் உபாபகார்தானதானதிலே நின்று அருள் செய மா போல அறியேன்திரைதின் 'நீவன் க்ருதய கரணத்தினும் அக்ருதயகர்ணத்தினும் குறைபதறவை' என்ற சு. 25 கதிலே கொண்டு அவயாடி கருணையச செயற்குளவேணும் என்றதாறது. 'ஸ்ரீமாமாநுஜன்' என்றது செய்கோல செறுததிலேணும் என்றபடியால் புலவராக கள்ககத 'கருணா மரணச

यं पूर्वमाश्रितजनेषु भवत्यथावदुभं एवं शिविजगौ स्वयमात्मन्यसु

संस्मरितस्त्वमपि तस्य शिष्यमावासाय! त्वदन्तस्त्वया ननु मादशायम् ॥

89

மம் பூர்வமாசரித ஜகேஷு பவர்க் யதவத் தஸம் ॥ २५ ॥ தன் ஸ்வயமாநுஜன் மம்

ஸம்ஸாரிதஸ் தவமஸி தஸ்ய சாஸ்யபாவாத் எத ॥ २६ ॥ தவமயர் நநு மாந்நஸாரிதம் ॥ २७ ॥

தேவ காத! பவரக பூர்வம் ஆச் } கமபெருமானே! தேவரீர் முனை (இராமாவதாரத்தில்,
ரிதஜநேஷு = ஆகருதமளவம் } ஆசரிதாக்கள வகயகிலை துர்க்கதஸதிலே பரமதா மயா
யம தாமம பகம ஸ்னயம யதா } கசி சொன்னபடியால் அஸத நினைபுடடுகிறேன்;
வத் பரணிஜுகேன, தஸ்ய த்வம் } மரணபதிலேய கதமரக தேவரீர்க்காஸனும் உறுதிக
ஸமஸுமாரித: அஸி; மரணப } ஸெவஸா உன் பிபரகவர ககாககிலே
மர வாத கவதஆகதஸ மயா } ஸெவஸா உன் பிபரகவர ககாககிலே
மர த்ருபாரிதம் ॥ २६ ॥

கிரு. [ஸதமகாதம்] இத்திவனுடைய புதல்வனான ஜயந்தனே மாகாண வடிவெடுத்த வந்தனாகப் புராணமாகையாலே ஸதமகாதம்னுன்னு வந்ததைச் சொல்லுகிறது. அவன் சமுதாயக்கு இலக்கானது புராணமாய்வு மூலத்தம். வானானயி நதேவ துணிததபேரது சவகாவிடத்திலே சமுதாயமாய்வு மூலத்தம் புராணபுராணத்தி பாவித்தம். அவனது தந்தையின் தலைமை கிள்ளிபெறாதது ஸதமகாதத்தினால் காவத்தில வந்தியே வந்தவனாகியிருக்க, சமுதாயமாய்வு தம் கொள்கையாம். ஆதிஸத்ததமாவே காவியன் கிளபாலன் முதலானவர்கள்; கொள்வது. சமுதாயம் கு [தைவனதாநதையவரது கருத்திமயி.] என்று விசேஷணமிட்டது ஸதமகாதத்தினால் அபாரதங்கனினாலேயே காவிய ஜோகினித்தென்று காவியமாய்வு. சதமகாதத்திலும் கமயி விசுதி டுபுதா ப்ரவானே மினதோயானிரான விசினிவதி சம். அபராசரனரபுங்குதி; கமலகானந்தயே! கய மாவியி 14 என நுணிச்செய்ததை இங்கே ஸமயிப்பது. 'சமுதாய ஸதமகாதத்தி' என்கிற புராணத்தி தங்கே அநுஸந்தேயம். (46)

கமாதியு விசு கயா கயமபுஜானகாமாதி மாமல மெத்யா கருபபுவிதி: ।

மாசெதம்வசாசரஜன்துனிதா விசய: ப்ரமோ! விசயவாமினயாப்யதே நே ॥

99

கர்மாதிஷு = தர்ஷ = கதாம் கதமபுஜானகாமாதி மேதூவா கருபு பரவருத்தி, ஸாகேத ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா விசயம்: ப்ரமோ! விசய வர்ஷிதயாபயலம் தே. 17

தேற பரமோ! கர்மாதிஷு = தர்ஷ = கதாம் கதமபு } விசயபருமனே! காமபுஜானகாமாதிகள் ஆனநிலம் ப்ரமோ
ஷு = கதாம் கதமபு அஜாதக } திலேயுமபுமறவனாய், காமகரோதாதிகள் ப்ரமோபு
காமாத மேதூவா கருபு } பதனல் துஷ்டபரவருத்தினயபுமனாய்முகந அபு
பரவருத்தி: அதும ஸாகேத } யேன் = அபாஸ்யோததில வர்ஷிதயாசராசரகணகதி
ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா } வே தேயவர்ஷிதததையி: மே கபகதிக்கத தருநகவ
விஷயவார்ஷிதயாபி விசயம்: } குகிறேன்.

*** சகலத்திலுள்ள கப கபம்படி ஸுமந்திர பெருமானே ம துஷ்டபெருமானே ம ப்ரமோபுஜானகாமாதிகள் மேதூவா கருபு பரவருத்தி: அதும ஸாகேத ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா விசயம்: ப்ரமோ! விசய வர்ஷிதயாபயலம் தே. 17

கர்மாதிஷு = தர்ஷ = கதாம் கதமபு அஜாதக } விசயபருமனே! காமபுஜானகாமாதிகள் ஆனநிலம் ப்ரமோ
ஷு = கதாம் கதமபு அஜாதக } திலேயுமபுமறவனாய், காமகரோதாதிகள் ப்ரமோபு
காமாத மேதூவா கருபு } பதனல் துஷ்டபரவருத்தினயபுமனாய்முகந அபு
பரவருத்தி: அதும ஸாகேத } யேன் = அபாஸ்யோததில வர்ஷிதயாசராசரகணகதி
ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா } வே தேயவர்ஷிதததையி: மே கபகதிக்கத தருநகவ
விஷயவார்ஷிதயாபி விசயம்: } குகிறேன்.

*** சகலத்திலுள்ள கப கபம்படி ஸுமந்திர பெருமானே ம துஷ்டபெருமானே ம ப்ரமோபுஜானகாமாதிகள் மேதூவா கருபு பரவருத்தி: அதும ஸாகேத ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா விசயம்: ப்ரமோ! விசய வர்ஷிதயாபயலம் தே. 17

கர்மாதிஷு = தர்ஷ = கதாம் கதமபு அஜாதக } விசயபருமனே! காமபுஜானகாமாதிகள் ஆனநிலம் ப்ரமோ
ஷு = கதாம் கதமபு அஜாதக } திலேயுமபுமறவனாய், காமகரோதாதிகள் ப்ரமோபு
காமாத மேதூவா கருபு } பதனல் துஷ்டபரவருத்தினயபுமனாய்முகந அபு
பரவருத்தி: அதும ஸாகேத } யேன் = அபாஸ்யோததில வர்ஷிதயாசராசரகணகதி
ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா } வே தேயவர்ஷிதததையி: மே கபகதிக்கத தருநகவ
விஷயவார்ஷிதயாபி விசயம்: } குகிறேன்.

ब्रह्माण्डक्षयतके विनाशो विषयवत्य विलज्जमानाम् ।

मत्पापगणिसङ्केतं निरुद्धं शुष्णगतवन्मल ! त्वम् ॥

४८

பிரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்

மத்பாபகணிசங்கேதம் நிரூத்ய் சுஷ்ணகதவன்மல ! த்வம். 48

பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
த
பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
நில த்
பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
தேவபாபகணிசங்கேதம் நிரூத்ய் சுஷ்ணகதவன்மல ! த்வம். 48

பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
பய செவதன த்
நின்றதே
அவற்றின்
கின்றதே
செய்ய
பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
தேவபாபகணிசங்கேதம் நிரூத்ய் சுஷ்ணகதவன்மல ! த்வம். 48

ब्रह्माण्डक्षयतके विनाशो विषयवत्य विलज्जमानाम् ।

मत्पापगणिसङ्केतं निरुद्धं शुष्णगतवन्मल ! त्वम् ॥

४९

ஆந்தாம

நிலத்தம்

பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
பய செவதன த்
நின்றதே
அவற்றின்
கின்றதே
செய்ய
பேரஹ்மாண்டக்ஷயதகே விநாஸோ விஷயவத்ய விலஜ்ஜமானாம்
தேவபாபகணிசங்கேதம் நிரூத்ய் சுஷ்ணகதவன்மல ! த்வம். 48

நிலத்தம்

मुख्यं च यत्प्रपदन् स्वयमेव साध्यं दानव्यर्मजः । ह्यग नदपि त्वयैव ।

तुल्यो भवधरणमङ्गलनीमवस्थां पश्यन्नुपायमन्त्रांशान् दिशेत्

44

புதிதாய்த் தயார் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை 1500 ரூபாய் வரை வசூலாகியிருக்கிறது. இதுவரை 1500 ரூபாய் வரை வசூலாகியிருக்கிறது. இதுவரை 1500 ரூபாய் வரை வசூலாகியிருக்கிறது.

[illegible][illegible][illegible]

अथ कश्चिन्नैरस्य कृत्स्नं सुखायमा नैर्देहादिभिरनुचिंतयित्वा न दत्तैः

प्रत्यक्षरागानुभवंः परिश्रुणितं मां त्वन्देव तद्वत्' - इति श्रव्य (निर्व्यपेक्षम्) निर्दिष्टम् । ४०

[illegible]

தேவரீர் காணப்பெறலாமென்று விண்ணப்பம் செய்கிறாதிதல். ஸதாசார்யனேவயினாலே தத்வஜ்ஞானமுண்டாகி அதனாலே பாதிகுல வ்ருத்திகள் தொழையும்படி செய்தருளவேணும், கைங்கரியத்திலே ஸூட்டி, மகேசுவரக்காயக்களாகிற த்ரிசுரணங்களைவும் ஒருமிக்கச் செய்தருளவேணும். * உன்னுலில்லால் யாவராலுமொன்றுங் குறைவேண்டின் * என்கிற படியே தேவரீரையொழிந்த உபாயோபேயாந்தாங்களில் வைமுக்யத்தை விளாத்தருள வேணும். இத்தனையும் செய்யுமிடத்து ஸ்வாபானிக க்ருபையினாலே செய்தருளவேணும். இவை எனக்குச் செய்ததாகவன்றிக்கே பிராட்டியின் திருவுள்ள லுட்புக்குச் செய்ததாக வேணும். “நம்முடைய புருஷகாரக்ருத்யம் பரித்தபடியென்!” என்று அவன் உகக்க, அவ் வுட்புத்தானே தேவரீருக்குப் புருஷார்த்தமாகவேணுமென்கை. (பூதிஸபஸ்வ) என்கிற க்ரியையினாலே அதுதான் தேவரீருக்குப் பரமஸாபமென்று காட்டினபடி. ஸாத்யாவது மலர்ச்சி. ஒரு சேதனை அங்கீகரிப்பது விட்டவாதே பிராட்டி எம்பெருமானைக் கண்ணோ தெட்டும் பாராள் என்பது இதனால் ஸூகிதமாகும். (57)

इत्थं स्तुतिप्रभृतयो यदि संमताः स्युर्यद्वाऽप्राधपदवीषमिसंविशन्ति ।

स्तोकानुकूल्यकणिकावशवर्तिनस्ते प्रीतिधमाप्रसस्योरहमस्मि लक्ष्यम् ॥

५८

இத்தம் ஸ்துதிபூப்ருதயா யதி ஸம்மதாஸ் ஸ்யு: யத்வா: பராதபடி வீஷ்வபிஸம்விஸந்தி, ஸ்தோகாநுகூல்யகணிகாவஸவர்த்திநஸ் தே ப்ரீதிஃமாமுபாஸஸ்யோரஹஸ்யமி லக்ஷ்யம். 58

இத்தம் ஸ்துதிபூப்ருதயா ஸம் } (எம்பெருமானே!) அடியேன் இவ்வனே ஸ்துதிநமஸ்கா
மதாஸ் ஸ்யு: யதி, யத்வா அப } ராதபதவிஷா அபிஸம்விஸந் } ராதிகளைச் செவ்வது தேவரீருக்கு அபிமதமாகில் ஸ்வஸ்ப
தி, ஸ்தோகாநுகூல்ய கணி } ஆநுகூல்யத்தானிலே வசப்படுகின்ற தேவரீர்க்கு ப்ரீதி
காவஸவர்த்திந: தே ப்ரீதி } லக்ஷ்யமாகிறேன்; இவை தேவரீருக்கு அநபிமதமாகில்
ஷ்மாமுபாஸஸ்யோ: அ ஹம் } ஸூ ஸ ம க் கு லக்ஷ்யமாகிறேன். (ஒருவழியிலும் ஒரு
லக்ஷ்யம் அஸ்யமி.) } குறைபுயுமில்லை.)

* * * எம்பெருமான் விஷயத்திலே காம் செய்யும் வழிபாடுகள் ஸ்ரௌபாதுருபங்க ளாகையானே அவதூறு இவற்றை வ்ருபாதுருபமென்று திருவுள்ளப்பற்றி உகந்தருள் வனாகில் அவனுடைய ப்ரீதிக்கு காம் இலக்காகும்படியாகிருக்கும்; ஸ்வபிரகாந்தாலும நமக்குள்ள மிஷ்ரத்தை ய நினக்குக்கால் “தவதவிஷா தவவிபவே ஸ்ப்ருதாயாபராத்யத்” என்று கீழே ஆசிரியர்தாமே அருளிச்செய்தபடி இவை அபராதவேட்கிலே பரிகணையமா கும். எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தானே இவை உபசாரகோடியாகிறதோ, அபசா ரகோடியிலாகிறதோ என்பது அதுநிபிட்டுவாண்னதாகையாலே உபசாரமாகத் திருவுள் ளம் பற்றினால் ப்ரீதிக்கு இலக்காகிறோம், அபசாரமாகத் திருவுள்ளம் பற்றினால் ஸூமித்தருள வேணுமென்று வேண்டி ஸ்மாரகாணத்திற்கு இலக்காகிறோம். இரண்டுபடியும் உத்தேச்யமே யென்று ஸமாஸிதராயத் தலைக்கட்டுகிறார். [ஸ்தோகாநுகூல்யகணிகாவஸவர்த்திநஸ் தே] என்றது ப்ரீதிக்கும் ஸூஸமக்கும் பொதுவாகச் சொன்னபடி. அடியார்கள் பக்களிலே ஆநுகூல்யவஸஸ்தையே எதிர்பார்த்திருக்கின்ற தேவரீருக்கு ப்ரீதிநேறதுவாவதும் ஸ்மாரகநேறதுவாவதும் திரிவிஸேஷமேயென்று கருத்து. ... (58)

காசிவாதிமயக்ரவ்ரோயாணக்ராயீரவீதயா ।
 தீபபிரகாசமயவஸ்துதிவிக்ரதிவீபுஷ்ணீ ஜீவாந் ॥
 சரணாதிசாரதீபிகாஸ்யா விக்ரதிஸேவமந்நிமாஷயமா ।
 கவிதார்கிகசிஹஸுரிநிசுலே பரமே விஸ்வரமாத்மீந் மஸ்யம் ॥

கவிதார்கிகசிஹாய கல்யாணகுணசாலிநே । ஶ்ரீமதே வேங்குதேசாய வேங்குநதூரவே நம: ॥

இதுகாறும் வெளிவந்த தேசிக ஸ்தோத்ர
 விபாக்கியாணங்கள்,

1. ஹயக்'வஸ்தோத்ரம்.
2. பாடசார்த்தஸ்ஸுத்தி.
3. கோதாஸ்ஸுத்தி.
4. ந்யாஸாதசகம்.
5. ஸ்வராக்ஷபஞ்சகம். (தேசிகமங்கலம்.)
6. பகவத்ப்ரபாகஸோபாநம்.
7. தசாவதாரஸ்தோத்ரம்.
8. உதேசாத்மீ ஸ்தோத்ரம்.
9. அஷ்டபுஜாஷ்டகம்.
10. காமாஸிகாஷ்டகம்.
11. சரணுகதி தீபிகை என்கிற தீபப்ரகாச
 ஸ்தோத்ரம்.

விநாஸில் வெளிவரவிருக்கும்
 ஸ்தோத்ரங்கள்.

வரதாரஜபஞ்சாசகம்.
 உதேசாஸ்தி.
 ப்ரீஸ்தி.
 கோபாலநிம்பாஸ்தி.
 அபிதிஸ்தவம்.

இஹவந்தார், எம்மெபருமாரா, காரத்
 தாழ்வான், பட்டர் முதலான ப்ரீஸ்த
 சாஸ்திரர்கள் யாவரும் பாஸித்த
 ஸ்தோத்ரங்கள் வானவரும் எனவ
 தெளிவ விபாக்கியாணங்களுடன்
 ஏற்கெனவே வெளிவந்த ஸ்தோத்ரம்.

ஸ்ரீ காத்ரீ மீரதிவாதிபமங்கரம்
 அ ஸ்ரீ மய க ர ஶ ர சி ய ர்
 இவந்தி
 சரணுகதிஸ்தீபிகை என்னும்
 சரணுகதிதீபிகையுரை முற்றுப் பெற்றது.